

הא אחר

עלון לשבת קודש

דברי מחשבה והלכה, ומהנעשה בבתי הכנסת

הצלחת כל התורמים לעלון, הם ובני משפחותיהם יתברכו בכל הברכות והישועות

נושא השבוע: לקראת פסח[א]
הפטרה: " ויהי דבר" (יחזקאל לו)

יז אדר תשפ"ו 1616 (שנה לא')

פרשת כי תשא – שבת פרה

"...וזהותי את אשר אוזון ורוחמתי את אשר ארוזם" (לג, יט)

בפסוק זה אנו מוצאים רמז לדברי הגמרא (ה"ש יז): "כל המעביר על מידותיו מעבירין לו על כל פשעיו", שנאמר "נשא עוון ועובר על פשע" למי הקב"ה נושא עוון? למי שעובר על פשע. גם כאן הפסוק "וזהותי את מי אחון?" "את אשר אחן" - את מי שכאשר חוטאים כנגדו, הוא אומר אחון ואסלח, "ורחמתי" על מי ארחם? "את אשר ארחם" - על מי שכאשר פוגעים בו אף הוא מרחם וסולח. ללמדנו שעל מנת לזכות שהקב"ה יעביר על מידותיו כאשר הוא שופט אותנו, אף עלינו להעביר על מידותינו ולהבליג ולסלוח. מבחן הסבלנות בא לידי ביטוי בתקופה זו של הנקינות לפסח, בימים אלו אנו נדרשים לכוחות נפש גדולים להבליג ולא לפגוע כשבן משפחה נכנס עם חמץ לחדר שניקינו, או כשהעבודה לא נעשתה לשביעות רצוננו ולא נפלוט מפינו מילים שאחר כך נתחרט עליהם כי נקיון הלב והפה לא פחות חשובים מהנקיון לפסח, וכמו שאנו רוצים שבינו אותנו ויסלחו לנו כן ננהג אף אנו. (ומתוק האור)

פרשת פרה מהי?

בשבת שלפני "שבת החודש" קוראים פרשת פרה, שבאה להזהיר את ישראל להיטהר קודם הפסח כדי שיוכלו להקריב קרבן הפסח במועדו. ואע"פ שבעוונותינו חרב בית המקדש ואין לנו קרבן ולא טהרה, אנו מחזיקים בתורת הטהרה ולומדים מצוותה בזמנה, ונחשב לנו כאילו היטהרנו מטומאותינו והכשרנו עצמנו להקריב קורבנותינו במועד. לדעת הרבה פוסקים קריאת פרשת פרה היא מצוות עשה מן התורה, ולכן יש להקפיד לקרוא בס"ת המהודר ביותר והציבור יכוונו לצאת ידי חובת הקריאה, וראוי ונכון שנשים שיכולות תבואנה לביה"כ לשמוע קריאה זו. מוציאים שני ספרי תורה: בראשון-קוראים בפרשת השבוע שבעה עולים [ואומר חצי קדיש], ובשני מפטיר -פרשת פרה (במדבר יט, א-כב) [לספרדים: אומר חצי קדיש]. (ילקו"י פורים, ס' התודעה, שו"ע אור"ח סי' תרפ"ה ס"ב-ג, ס"ז כה"ח ס"ק כה, משנ"ב שם)

השקפת היהדות

סוף מעשה במחשבה תחילה!

כל אשה יודעת שעיני בני ביתה נשואות אליה ובפרט בימים אלו של ניקיון הבית לפסח. ישנן נשים שניגשות למלאכה במלוא המרץ, הן אמנם מגיעות לפסח שהבית מצוחצח וממורק אך בו זמנית הן צברו לעצמן שק של התפרצויות, כעסים ומתחים, הבית שלהם נקי לפסח כמו שרצו אבל הלב לא כל כך. איזו הרגשה זו לשבת בליל הסדר מול הבעל והילדים שספגו כל החודש גערות על "מזבח קדושת הניקיון"?

ומאיך ישנן נשים המשתדלות לצלוח את האתגר הגדול - לעבור חודש של ניקיון עם ילדים מקפצים בסבר פנים יפות ולהגיע לפסח כשהבית נקי מחמץ, אולי לא מבריק כמו שרצו אך הלב שלהן נקי ורגוע, מה שייחרט בלב בני הבית איך להתנהג בשעות לחץ, ואין ספק שכל אחת יודעת מהי דרכה של תורה, להלן מס' עצות שתעזורנה לעבור את התקופה הזאת במינימום כעס ומקסימום ניקיון:

א. מן הראוי להתחיל את העבודות לפסח מיד לאחר פורים ולא לדחותם ולרע האחרון, כך שהשבוע

ע"פ "אור החיים" אופק תל אביב *לא לעיין בזמן תפילה * שקיעה 5:47-5:43 * סוף זמן ק"ש 8:16-8:21

כניסת שבת: 5:23 יציאת שבת: 6:15 יציאת שבת: 6:55

- האחרון יהיה מוקדש לניקיון המטבח שם נמצא החמץ האמיתי.
- ב. חשוב לזכור שאבק זה לא חמץ ובבית עם ילדים קטנים גם כך העבודה היא רבה, לכן יש להתרכז קודם כל בסילוק החמץ, ואם נותרו כוחות וזמן יתעסקו גם בשאר ניקיונות הפסח.
- ג. חשוב לשתף את הילדים במידת האפשר בניקיון, כל אמא יודעת מה כל ילד מסוגל לעשות, כי כשילדים משתתפים בניקיון יהיה להם חשוב לשמור עליו, כמו כן חשוב לפרגן לילדים שעוזרים ולתגמל אותם לפי גילם במילים טובות ופרסים.
- ד. רצוי להנעים את זמן העבודה בשיירים שישרו אוירה נעימה והעבודה תתבצע יותר בשמחה וברצון.
- ה. חשוב לאכול ארוחות מסודרות ומשביעות כי כששבעים רגועים ויש כוח וסבלנות לעזור.

מעשה שהיה

שמירת המועד שהצילה

זכורני מעשה מרגש מאוד שהיה לנו בטרנופול, בשנה הראשונה שעשינו את חג הפסח באוקראינה, ליל הסדר יצא אז בליל שבת. דאגנו לפרסם מבעוד מועד שיש ליהודים חג פסח בתאריך כך וכך ... וכל יהודי העיר מוזמנים לבוא לחגיגת ליל הסדר המרכזית, יהיה אוכל טוב ושיירים יהודיים עתיקים, ריקודים מסורתיים, כולם מוזמנים...

באו יהודים רבים, בתוכם גם ילד בן 12. ילד יהודי שהוריו החליטו שהם לא באים לליל הסדר, אבל נתנו לו רשות להגיע אם הוא רוצה. הוא בא בתחבורה הציבורית יחד עם חבר, ובליל הסדר שמע לראשונה שיש דבר כזה שבת וחג שאסור לחלל שבת. הוא ראה בפעם הראשונה כיפה וציצית והחליט שהוא לוקח את כל החבילה! הוא חבש כיפה לראשו, לבש ציצית והשתתף בכל הסדר בהתרגשות גדולה. לאחר שהסתיים האירוע, הם פנו לחזור הביתה. החבר שלו רצה לנסוע בתחבורה הציבורית כמו שהם באו, אבל הוא עצר אותו ואמר לו: "מה? אנחנו יהודים. לא שמעת שאסור לנסוע בשבת ובחג? אנחנו נלך ברגל".

החבר שלו אמר לו: "ברגל ייקח לנו יותר מחצי שעה הליכה!" אבל הוא התעקש, "כמה שייקח ייקח", אמר, והם יצאו לדרך. החבר שלו הוריד את הכיפה מראשו והכניס אותה לכיס, אבל הוא סירב בתוקף להסיר את הכיפה. "זה לא לעניין", טען החבר, "אנחנו יכולים לספוג הערות ואולי גם תקיפה אנטישמית...". אבל הוא התעקש, "אנחנו יהודים, יהודים הולכים עם כיפה ולא מחללים שבת", אמר בנחישות, והחבר הסכים. הם צעדו בדרך, וכשהגיעו לאיזו סימטה חשוכה, קפצו עליהם כמה בריונים ודרשו מהם לתת להם את הכסף והפצץ הערך שיש ברשותם. השניים אמרו שאין להם כסף ואין להם הפצץ ערך, אבל השודדים התעקשו שהם חייבים לתת משהו, פן יבולע להם חלילה. לשני הילדים באמת לא היה מה לתת והשודדים היו רציניים מאוד שהם מתכוונים לפגוע בהם אם לא ייתנו להם משהו, ואז קפץ אחד השודדים ואמר לחבריו, "אה! הם יהודים. תראו יש להם כיפה על הראש... ראיתי מודעות שיש היום חג ליהודים, בגלל זה הם לא יכולים לקחת כסף. הם אומרים אמת שאין להם כסף, בואו נעזוב אותם לנפשם", וכך היה. השודדים אכן שחררו אותם, והמתינו לקרבן הבא, ושני הילדים ניצלו מצרה גדולה, בזכות הכיפה שהיתה לראשם.

הלכות ברכת האילנות

פינת ההלכה

א. הרואה בימי ניסן אילנות מאכל שמוציאים פרחים (הוא השלב שלפני גדילת הפרג) צריך לשבח ולהודות לבורא עליהם, וברכה זו אומרים פעם אחת בשנה בלבד בחודש ניסן (ש"ע אור"ח סי' רכו ס"א).

ב. זמן ברכה זו הוא לכתחילה בתחילת חודש ניסן (ש"ע ס"א), ואם לא הזדמן לו יברך במהלך החודש, ואם לא הספיק רשאי לברך בחודש אייר (ש"ת יח"ד ח"א סי' א) אך אין להקדים לכתחילה ולברך בחודש אדר, מ"מ אם ברך יצא (הלכה כדוכה לג"ד יוסף סי' רכו ס"א).

ג. מותר לברך ברכת האילנות גם בלילה לאור החשמל כשמבחינן בפרחים (חז"ע פסח עמ' יא), אך כיון שהברכה כוללת מזמורי תהילים ונתינת צדקה עדיף לברך ביום (מנחת אכנ"ד סי' ז).

ד. טוב לברך ברכה זו במניין דווקא (כה"ח ס"ק ז) מ"מ זריזים מקדימים למצוות, ואם רואה שבראש חודש ניסן אין מנין עדיף שיברך לבד ובר"ח (חזון עובדיה ח"צ עמ' טו).

ה. מותר לברך ברכת האילנות בשבת, אך לכתחילה עדיף לברך בימות חול (ש"ת יח"ד ח"א סי' ב, ולעת

הגאון בן יצחק אבא שאלו שלא לברך בשבת כ"כ בש"ת אור לליון ח"ג פ"ו ס"ה) ואם רוצה לזכות את הציבור המגיע לבית הכנסת בשבת ויש חשש שלא יבואו ביום חול, אזי מותר לכתחילה לברך ברכת האילנות בשבת (ילקו"י פסח ח"א עמ' קפח). וכשמברך בשבת יזהר מלטלטל סידור במקום שאין עירוב (תורת מועדים ס"ד) כמו"כ אין לטפס, להישען או להניח חפצים על העץ (ש"ע סי' קל"ו וילקו"י ס"א).

ו. גם הנשים תברכנה ברכה זו ותעמודנה במקום נפרד מהגברים (חזון עובדיה עמ' ז), ונכון לחנך גם את הקטנים לברך (תורת מועדים פ"ב ס"י). ואם הקטן יהיה גדול (בגיל 13) במהלך חודש ניסן לא יברך בתחילת החודש אלא רק כשימלאו לו 13 שנים (ילקו"י פסח ח"א מהד' תש"פ מילואים עמ' תתמו).

ז. מותר לברך ברכת האילנות על עצים שנמצאים בשטח פרטי מגודר מבלי לבקש רשות מהבעלים כשעומדים מחוץ לגדר, אך אם רוצים להיכנס יבקשו רשות. וכשמברכים מוקדם בבוקר יש לשים לב לא לברך בקול רם ובפרט שנמצאים במניין כדי לא להעיר את השכנים (מנחת אהבה סי' ו).

ח. יש לברך על אילנות שמוציאים פירות למאכל, אך לא על אילנות סרק (סי' רכו משנ"ב ס"ק ז) ואם עבר וברך אינו צריך לחזור (חז"ע עמ' יג). ויכול לברך על אילנות בתוך 3 שנים לנטיעתם (ק"מ עמ' יט).

ט. לעניין ברכת האילנות על עצי פרי המורכבים מין בשאינו מינו :

***יש אומרים שאין לברך עליהם "ברכת האילנות" [שמברכים בחודש ניסן] הואיל וקיומם הוא נגד רצון הבורא, לכן אין לברך ולהודות לה' יתברך על כך (ש"ת הלכות קטנות ח"א סי' ס, ז"ח"ח פ"י ראה שנה א' אות יא, ש"ת רב פעלים לז"ח ח"ב חלק אור"ח סי' לא, כה"ח סופר סי' רכה ס"יא, ש"ת אור לליון לגר"צ אבא שאלו ח"ג פ"ו ס"ג, ברכת ה' לגר"מ לוי ח"ד פ"ד ס"לצוג, פסח כהלכה לגר"מ כהן סי' ז ס"טו, ש"ת מנחת אהבה לגר"מ וייס ח"ג סי' כה ס"ג, ש"ת התעוררות לתשובה לגר"ש סופר רב ואב"ד עליו ח"א סי' קה ועוד)**

***ויש חולקים ואומרים שהברכה היא על כללות הבריאה ולכן יכול לברך על עצי פרי מורכבים (ש"ת שאלת יעב"ז ח"א סי' סג, ש"ת חתם סופר ח"ו סי' כה, ש"ת יג"ל יעקב חלק אור"ח סי' יב ס"ב).**

***ואף על פי שהרוצה לסמוך על סברה שניה ולברך עליהם אין למחות בידו, מכל מקום הבא לשאול לכתחילה מורים לו שלא לברך משום שיש ספק (ש"ת יבי"א לרש"ל עובדיה יוסף זק"ל ח"ה אור"ח סי' כ, חזון עובדיה פסח לגר"ע יוסף עמ' טו, ילקו"י כללים לרש"ל יחאק יוסף סי' רכה ס"כב, הלכה ברוכה לגר"ד יוסף ח"א סי' רכו ס"יג, אבני דרך לגר"א פרינץ ח"א סי' לט ס"ד, ש"ת עטרת פז לגר"פ זביחי ח"ד אור"ח סי' יא).**

להלן רשימת עצי פרי שאינם בחשש ההרכבה האסורה ומותר לברך עליהם לכל הדעות: אבוקדו, אנונה, אפרסמון, גויאבה, זית, חבוש, חרוב, ליצי, מנגו, ענבים, פיגויה, פיטאהוקובו, צבראסברס, קיווי, רימון, תמר, תפוחי"ע ש"ת חלקת השדה לגאון שאלו רווח ה' כלללים סי' ז בסופו, ש"ס (הרב שאלו רווח ד"ש מכוון למנחות התלויות בארץ בעל פה ועיין בש"ת חלקת השדה ס"ס). אבל תאנה לא כי אין לו פרחים! (ילקו"י ח"א עמ' קלה.)

להלן רשימת עצי פרי שהם בחשש ההרכבה האסורה : אגסים (95%) (ילקו"י ה' כלללים סי' רכה ס"י, ש"ת

חלקת השדה לגר"ש רווח ח"ג ה' כלללים סי' ז) אפרסק, שקד (הרב שאלו רווח ה"ל בעל פה, מועדים וזמנים לגר"מ שטרנבוך סי' ס עמ' קא, חלקת השדה ח"ג ה' ערלה סי' א ס"א, תנובות השדה חלק 83 של המכון למנחות התלויות בארץ עמ' לב) פירות הדר [כגון: לימון, תפוז, קלמנטינה, פומלה וכו'] (ילקוט יוסף לרש"ל יחאק יוסף כלללים סי' רכה ס"כב, חז"ע פסח לרש"ל עובדיה יוסף עמ' טו ע"ש, חלקת השדה לגאון שאלו רווח ח"ג ה' ערלה סי' א"א מסתפק בזה ונוטה להחמיר).

י. אין לברך ברכת האילנות אלא בשעה שהאילנות מוציאים פרחים (תורת מועדים ס"ז) ואפילו שיש בחלק מהענפים פירות ובחלק פרחים אפשר לברך (חז"ע פסח עמ' כ) אבל אם כל הפרחים נשרו אי אפשר לברך עליהם (תורת מועדים ס"ס).

יא. צריך לפחות שיהיו שני אילנות כדי לברך ברכת האילנות ואפילו שני העצים ממין אחד, והמברך על ראית מיני אילנות שונים הרי זה משובח (תורת מועדים פ"ב ס"ו). ובדיעבד שאינו מוצא אלא אילן אחד שמוציא פרחים מברך עליו בכל זאת (חז"ע ברכות עמ' תנה).

יב. כל המברך ברכת האילנות צריך לראות לפני הברכה את הפרחים של שני האילנות [ולא לסמוך על "הקהל" שראו] (ע"פ ש"ע סי' רכו ס"א שכתב "היולא דימי ניסן ורח"ה, גמ' ברכות מג: יחזי איילני"). ובדיעבד אם לא ראה וברך כשחוזר ורואה אינו חוזר לברך (חז"ע עמ' כח). וכן עיוור לא יברך, אלא ישמע את הברכה משליח הציבור ויכוון לצאת בברכתו [ויגיד לשליח הציבור לכוון עליו] (ילקו"י פסח ח"א עמ' קפט). יג. יש לשים לב! אם האילנות במקום שמזבלים את האדמה ויש ריח רע [מחמת גללי הבהמות שיש בו] אסור לברך שם ברכת האילנות (ש"ע סי' עט ס"ד, ס"א וצ"ח הלכה).

הלכות חודש ניסן

א. שואלין בהלכות הפסח קודם הפסח שלושים יום מפורים! (חז"ע עמ' א) (ש"ע סי' תכט ס"א) ולכן ראוי שכל אדם ילמד ויחזור על הלכות פסח כדי שידע כיצד לנהוג למעשה.

ב. בכל חודש ניסן אין נופלים על פניהם ואין אומרים וידוי ותחנון (ש"ע ס"א) וכן אין אומרים "צדקתך" בשבתות (ש"ע ס"ב, תורת מועדים פ"א ס"א).

ג. אזכרה שחלה בחודש ניסן, הרי את הלימוד, התהילים ואשכבה עושים כרגיל [אפילו בחול המועד]

(ילקו"י פסח ח"א עמ' סה) . ולעניין "צידוק הדין" [=מצדיקים את הקב"ה בכל אשר עשה] מעיקר הדין היה ראוי לאומרו [אפילו בחול המועד] [ע"פ שו"ע יו"ד סי' תא ס"ו], אך המנהג עתה שלא לאומרו [כמו שלא אומרים תחנון ונפילת אפים] [הרמ"א ס"ס, והרמ"א בלתי"ח סי' תכ ס"ב, חזו"ע אכלות ח"א עמ' לא-לכ] והאומרו יש לו על מה לסמוך עיין בחזו"ע אכלות ס"ס) . ולעניין עליה לבית קברות בחודש ניסן:

* ביום "השנה" – מותר לעלות [כשלא יבואו לבכי] ואם חל בחול המועד יקדימו ללכת לפני פסח.
* ביום "השבעה" או "השלושים" – טוב ונכון שלא יעלו, אף אם לא יספידו שם, מאחר ובדרך כלל באים לידי בכי על יד הקבר ולכן ידחו את הביקור אחרי חודש ניסן (ילקו"י פסח ח"א סי' תכט ס"ו).

ד. מת שנפטר ל"ע בחודש ניסן, אין מספידים אותו (לפי שהוא חודש שמחה) אלא אם כן היה הנפטר תלמיד חכם (שו"ע סי' תכט ס"ב וזכה"ה סקל"ג). מ"מ גם כשהנפטר אינו תלמיד חכם המנהג לומר דברי תורה לע"נ ולעורר את העם לתשובה (תורת מועדים).

ה. אסור להתענות תענית ציבור בחודש ניסן, אבל מותר להתענות תענית יחיד. ולכן מותר להתענות ביום פטירת אביו או אימו, (אע"פ שתענית זו היא רק מנהג ולא חובה). מ"מ אסור להתענות ביום ראש חודש ניסן או בשבעת ימי הפסח, ויש להחמיר שלא להתענות גם באיסורו חג של פסח. ומנהגו שאין חתן וכלה מתענים ביום חופתם (שו"ע ס"ס כה"ח ס"ק כ"ז, יצי"א ח"ג סי' א' אות יז).

ו. כל אדם צריך לתת למגבית "קמחא דפסחא" שבעירו, כדי לאפשר גם לעניים לקנות מצות ויין. [אם הוא גר בעיר 30 יום ואם כוונתו להשתקע חייב מיד] (משנ"ב ס"ק ה, עיין שו"ע יו"ד סי' רנו ס"ה).

ושיעור הנתינה הוא כפי הראוי לו, ומי שמשתמט מלתת ח"ו עוון הוא בידו (כה"ח ס"ק טז). וברמב"ם ובזוהר הקדוש הפליגו ברעתו ועונשו (פסח כהלכה סי' א ס"ג).

ז. מנהג טוב לקרוא מחומש או מסידור החל מר"ח ניסן את "פרשת הנשיאים" כל יום את הנשיא שלו, וביום י"ג בניסן קוראים מתחילת פרשת בהעלותך עד "כן עשה את המנורה" (חזו"ע פסח עמ' ג).

הלכות הכנת הבית לפסח

א. מנהג ישראל קדושים לסייד את הבית לקראת הפסח, ויש לזה טעם בהלכה (שו"ת תורה לשמה סי' תקט) ומי שאינו מסייד את ביתו, טוב שיבדוק את קירות המטבח ופינת האוכל אם דבוק שם חמץ, ובפרט בפינה שעומד שם תנור הגז (והחלון שלידו) ששם קרוב לוודאי יש שומן חמץ וטוב לנקותו (ה. ע. ועיין שו"ע סי' תמז ס"ו ומשנ"ב סי' תלג ס"ק כ).

ב. טוב לנקות היטב (מצידם החיצוני) את חוטי החשמל של המכשירים במטבח כגון: התנור, המקרר וכו', לפי שמצוי שם חמץ (או לכלוכי חמץ). וכן את בקבוקי היין ובפרט את אלו שהגיעו במשלוחי המנות, , צעצועי הילדים, העגלות ותיקי ביה"ס. ומה שאי אפשר לנקות יצניעו עד אחרי הפסח.

ג. יש לנקות היטב את כסאות המטבח וכסאות חדר האוכל, יש לבדוק בחריצי הכורסאות והספות, בכיסאות הרכב וכן בכל ארונות הבית [של הספרים והכלים במטבח] ובפרט שיש ילדים קטנים (שעשויים להסתיר לחם בכל מקום!) ולבדוק את סידורי הפרחים שאין שם שעורה שהחמיצה וכו'.

ד. אם ישנם פירורי חמץ הנראים לעין ואי אפשר להוציאם [מפני שהם בעומק] יש לנסות עם שואב אבק, ואם זה אינו עוזר, יבטלום בשעת אמירת "כל חמירא" (עיין שו"ע סי' תמז סעי' ה משנ"ב ס"ק לו). ואם יש שם כזית חמץ יכסו את המקום עד לאחר הפסח (ס"ס ס"א).

ה. הספרים עצמם אין צורך לבדוקם (שו"ת אור לליון ח"א סי' ל"ב, חזו"ע עמ' לה) אבל ספרים שמביאים לשולחן בפסח והשתמשו בהם במשך השנה כגון: מחזור לשלוש רגלים או ספרי פרשת שבוע יש לבדוק, שיש חשש שמא יפלו פרורי חמץ לאוכל בפסח (אור לליון ח"ג פ"ז ס"ו). זמירונים של שבת וברכונים וכיוצ"ב אי אפשר לנקותם ויש להצניעם עד לאחר הפסח (תורת מועדים פ"ז אות ס).

ו. יש לבדוק בכיסי הבגדים ובמיוחד בכיסי הילדים פן נשאר שם חמץ (חזו"ע עמ' לז) [ואינו צריך לבדוק שוב בליל יד] ובגדים מכובסים אינם צריכים בדיקה [כי אבקת הכביסה פגמה וקלקלה אם היה שם משהו] (אור לליון ח"ג פ"ז ס"ה).

ז. אסור לנקות את הבית לפסח בשבת, ואפילו רק את ארונות הבגדים דהיינו להוציא את הבגדים מהארונות או המגירות ולמיינם למסירה או לבישה ויקפלו מחדש לארון .

הטעם: שאסור לקפל בגדים כשהם לא לצורך שבת (ע"פ שו"ע סי' עז ס"ג, מג"א ס"ק ו, מנוחת אהבה ח"א פ"יא ס"א, אור ההלכה שנת עמ' תעה), וגם יש בזה איסור משום מכין משבת לחול שמזלזל בכבוד השבת שטורח לצורך יום חול, וכשממין את הבגדים עובר גם על איסור בורר (אור ההלכה שנת עמ' פג-פד).

העלון לעילוי נשמת משה רפאל עוזן בן דינה ז"ל שפקודתו ב- יח אדד ת.נ.צ.ב.ה

טל': 08-8644452 אתר העלון: alonthaihud.co.il דוא"ל: haihud.ashdod@gmail.com

אנו זקוקים עדיין לתרומות - שם חשבון: האיחוד פרשת שבוע מסי חשבון: 111396 סניף: 516 בנק מסד 46